

MÄNGI MULLE SEDA VANA VIIT

Mängi mulle seda vana viit, mis kord laulis emake.
Mõtted kaugele mind viivad siit, mälestuste rajale.

Mul meenub päev kraavikaldal
paljajalu ma jooksin, varba veriseks lõin,
kaks kääru võileiba sõin, vastlүpstud piima ma jõin.
Siis püüdsin noodaga kala
järvel viskasin lutsu, paadist kaotasin mõla,
eemal kostis karjakella kõla,
meeles ikka see päev.

Hällilaulu saatel kiikus kiik seintel helkis tuhat tuld.
Laula mulle seda vana viit, mis kord ema laulis mul.

Ta laulis muinasmaa lõi
haldjad tuppa ta tõi viis pilved päikese eest
nii kuulas väikene mees pea paistmas patjade seest.
Legendi emake seal
laulis kuni ta hää vaikselt kaugemaks jäi
ja poisu väsinud päi
kütkes magama jäi.

Kui kord suureks sirgus väike mees
meenus ema väike laul.
Meeles mõlkus vana tuttav viis,
mis kord ema laulis siis.